

sammen, thi jeg synes, at hvis den havde været opmærksom paa, hvorledes det er gaaet til; kunde den slet ikke være bekendt nu at komme og forlange denne Fædteskilling af os. Jeg kunde kun tænke mig, at man kunde gaa ind paa at tage denne Sag op til fornyet Behandling, hvis Forholdet var, at Københavns Kommune var en stakkels fattig Kommune, der ikke kunde komme igennem, men stod paa Falittens Rand. Saaledes ere Forholdene imidlertid slet ikke. Vi vide alle sammen meget godt, at Københavns Kommune — Gud ske Lov, siger jeg, thi jeg er selv Borger i den — er i Stand til at betale enhver sit og endda faa et Par Skilling tilovers. Der er derfor ingen Grund til, naar vi ikke give de andre Kommuner her i Landet noget, at flutte os ved at sige til Københavns Kommune: Ganske vist have vi i sin Tid afgjort denne Sag ved en Kontrakt, men nu skulle I have et Ekstratillæg alligevel. Det næste vilde være, at Københavns Kommune en skøn Dag med akkurat samme Ret kunde komme og sige til os: Det var virkelig en daarlig Forretning, vi gjorde i sin Tid, Statskassen pudsede os gevaltig, da den praktkede os Fæstningsterrainet paa, vi maa have den Sag optagen til fornyet Behandling, og have en Godtgørelse for den daarlige Handel, vi have gjort. Saaledes kunde Københavns Kommune blive ved, med Hensyn til alle de Kontrakter, den har indgaaet med Staten, der vilde ikke blive nogen Ende derpaa. Jeg vil derfor meget anbefale det høje Ting, at vi i Velvilje og Venskabelighed lige over for Københavns Kommune give Magistraten og Borgerrepræsentationen det Raad at læse Kontrakten igennem, og saa lade det blive ved, hvad den hjemler.

Philipsen: Det Stykke af Billes Tale, som det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) omtalte, og som det ærede Medlem oplæste, indeholder ikke et fuldstændigt Udtryk for de Anskuelse, ud fra hvilke Bille vilde stemme i den Sag. Det ærede Medlem har fuldstændig Ret, naar han lægger særlig Vægt paa Billes Udtalelse i denne Sag, for saa vidt han havde en væsentlig Andel i denne Sags Fremme, men med den højt ærede Formands Tilladelse maa jeg have Lov til at oplæse det Sted, som i Virkeligheden rummer et fuldt Udtryk for disse Anskuelse. Det findes i den citerede Folketingstidende for 1862—63, Sp. 3754—55: „Jeg betragter det foreliggende Forslag som en endelig Opførelse mellem Sta-

ten og Københavns Kommune med Hensyn til disse Spørgsmaal, og navnlig anser jeg de 38,000 eller eventuelt 40,000 Rd., der ere opførte som Statens aarlige Bidrag, som en fast Sum, saaledes at Kommunen ikke kan stille videre Fordringer til Staten, indtil det maatte vise sig, at selve Retssikkerhedens Opretholdelse stillede saadanne Fordringer, at det blev billigt at gaa ud over den nu vedtagne Sum. Med andre Ord, jeg betragter de 38,000 eller eventuelt 40,000 Rd. som et saadant Tilskud, at Staten fra dette Øjeblik af og indtil ganske særegne Omstændigheder gøre sig gældende, er berettiget til at sige til Kommunen: „Hver yderligere Udgift falder paa dig, ikke paa os“, og navnlig at Spørgsmaal, som ogsaa her ere bragte paa Bane med Hensyn til Gagering af de i Politiet ansatte Betjente, udelukkende vedkom Kommunen, saaledes at naar det skulde vise sig, at det ikke er muligt at faa et dygtigt og velorganiseret Polit for de Lønninger, som ere fastsatte, saa er det Kommunen, der maa give det fornødne Tilskud, og at Statens Bistand først kan yderligere paakaldes, naar Retssikkerheden — altsaa det, den interesserer Staten — maatte komme til at spille en større Rolle ved Udgifterne til Københavns Politi, end den gjorde, da vi gik ud fra 38,000 Rd. som Statens Tilskud.“ Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Retssikkerhedens Opretholdelse nu ifølge Udviklingen kræver et saadant større Tilskud, henholder jeg mig ganske til de Bemærkninger, som ere fremkomne fra Ordføreren i denne Sag; det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage), og jeg kan fuldt ud slutte mig til, hvad han har foreslaaet, nemlig at man forkaster Ændringsforslaget.

Alberti: Ja, det, som det ærede Medlem oplæste, var det, som Bille udtalte Sp. 3754, men Sp. 4654, altsaa 900 Spalter senere, siger han i Fortsættelse af, hvad jeg før læste op: „Kommunen vil ikke være berettiget til at kræve yderligere Tilskud af den“ — nemlig Statskassen — „medmindre vi skulde komme til det Punkt, at de almindelige Forudsætninger, der ligge til Grund for denne Affindelse, og Pengenes almindelige Værdi bleve saa væsentlig forandrede, at Kommunen i Retssikkerhedens Navn kunne gøre en større Fordring end den, der er Tale om“. Det, som Ordføreren her udtaler, er altsaa kun det, at hvis Pengenes almindelige Værdi skulde blive forandret, hvis vi